

miljø, at man ikke gerne vil have en høj og god standard for de svage grupper?

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Først spørgsmålet om, hvor lang tid. Jamen jeg tror, at vi må erkende, at med en reform af den her karakter, der er så omfattende, skal man have en vis rimelig tålmodighed. Omvendt afhænger det jo lidt af, hvad det er for nogle områder, vi er inde på. Altså, er der noget, der går helt galt i forhold til nogle grupper, som virkelig er sårbare, så mener jeg, vi har et fælles ansvar for, også sammen med vore kommunale folk, at reagere på det.

Fru Gudrun Laub taler om tillid til vore lokalvalgte og de tunge socialinstitutioner, men det handler slet ikke om tillid. Det handler om, at man har sat kommunerne i en rolle, hvor de ikke kun skal varetage deres egen kommunes interesser og borgernes interesse i deres egen kommune, men de skal være serviceinstitution i forhold til en hel landsdel eller noget, der er endnu større.

Kl. 11.50

Hvis man sidder med en meget stram økonomi, er risikoen, at niveauet af den specialisering, der er så vigtig for at give de rigtige tilbud til de grupper i vores samfund, der har det allersværest, falder, og hvis det sker, går det ud over nogle. Det må vi i fællesskab holde nøje øje med ikke sker, for her har vi et særligt ansvar.

(Kort bemærkning).

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg blev så glad, da jeg hørte fru Line Barfod bringe spørgsmålet om økonomien bag Socialdemokratiets ønske om de her minimumsstandarder på banen.

Jeg kunne godt tænke mig, om hr. Ole Stavad kunne prøve at løfte sløret bare en lille smule mere for, hvordan hr. Ole Stavad forestiller sig økonomien udmøntet. For skal det være sådan, at de kommuner, der i forvejen lever op til de her minimumsstandarder, som Socialdemokraterne definerer, skal have nogle penge? Og hvad med de kommuner, som ikke lever op til dem, skal de have penge?

Hvordan vil hr. Ole Stavad lave en betaling til kommunerne, som ikke bliver at give til dem, der ikke har leveret varen, eller straffe dem, der har leveret varen? Der må hr. Ole Stavad jo have gjort sig nogle tanker. Hvordan vil Socialdemokraterne sætte økonomi bag deres ønske om mi-

nimumskvalitetskrav, uden at det bliver en straf for dem, der har nået målene, og en godbid til dem, der har sovet i timen? Kan hr. Ole Stavad ikke lige løfte sløret for det?

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Hr. Torsten Schack Pedersen er jo en meget erfaren mand på det her område. Han har jo lige oplevet, hvordan regeringens beslutninger om forældrebetaling i daginstitutioner har efterladt nogle kommuner i en virkelighed, hvor de lovgivningsmæssigt er blevet tvunget til at afgive et ganske stort beløb, uden at de har fået en kompensation. Man kan sige, at hvis der er en fornuftig økonomi og kommunerne i øvrigt også har en vis frihedsgrad på det økonomiske område, så er det ikke så katastrofalt, men det er sådan noget. Derfor er det jo meget erfarent spurgt.

Men vores metode, som vi altid har anvendt, når vi har haft regeringsansvaret, er, at enten følger vi de spilleregler, der er – og der er nogle DUT-regler – eller også sætter vi os ned og forhandler med de kommuner, der skal leve op til det. De spilleregler vil i sagens natur også blive fulgt, når der igen efter næste valg er en socialdemokratisk ledet regering.

(Kort bemærkning).

Torsten Schack Pedersen (V):

Det sidste vil jeg gerne have lov til at sætte et stort spørgsmålstegn ved. Men til den tid finder vi jo ud af det.

Men jeg kunne egentlig godt tænke mig at følge op og så sige: Jamen når hr. Ole Stavad siger, at man vil tage forhandlingen med de pågældende kommuner, hvor det ikke er tilfældet, lyder det, som om hr. Ole Stavad vil gå væk fra det aftalesystem, vi har. Men vi kan så se frem til, at sløret bliver løftet for det.

Men inden vi nu skal lave alt det her økonomi, ville det jo være rart, om hr. Ole Stavad ikke lige kunne gøre klart, hvor mange børn der må være pr. pædagog i forhold til det socialdemokratiske kriterieudspil, og hvor mange folkeskoleelever der må være pr. lærer i folkeskolen. Kan vi ikke få løftet sløret, så vi præcis ved, hvad det er, Socialdemokratiet lægger frem? Hvor mange børn må der være pr. pædagog, hvor mange folkeskoleelever må der være pr. lærer?

Det er jo et rent objektivi kriterium som det, Socialdemokratiet spiller ud med. Kan vi ikke få en helt konkret præcisering?